

Oscar.

Oscar Logan was een man die los was geraakt van zijn eigen leven, tijd, ruimte en universum. Nog maar tien jaar geleden was hij een eenvoudige huisarts in New York City die recentelijk zijn baan was kwijtgeraakt toen hij ten onrechte werd beschuldigd van wanpraktijken. De sinistere macht achter de valse beschuldigingen was de echtgenoot van een vrouw waarmee hij een gepassioneerde affaire had. De echtgenoot in kwestie, senator Newdole, had geen genade getoond. Hij liet zijn eigen vrouw een 'ongeluk' krijgen dankzij zijn goede contacten met de maffia en tegen Oscar werden valse bewijzen gefabriceerd door zijn mensen bij de National Security Agency. Newdole zelf was onaanraakbaar en Oscars leven werd volledig geruïneerd. Oscar had op het punt gestaan van de Brooklyn Bridge af te springen toen een transportstraal hem voorgoed van zijn Aarde verwijderde.

Hij kwam aan boord van een ruimteschip afkomstig uit de 51ste eeuw en uit een ander universum. Daar trof hij een man aan genaamd Jack Harkness die recentelijk was begonnen aan zijn carrière bij de Tijd Agenten. Jack zei hem dat hij Oscar in opdracht van zijn superieuren aan boord had gehaald omdat Oscars DNA bepaalde bijzondere eigenschappen had. En geen enkel ander wezen in geen enkel ander universum had dezelfde eigenschappen. Oscar Logan was een mutant zoals er geen ander was. Alleen zijn lichaam was in staat om bepaalde bewerkingen te ondergaan die van hem een ideale agent zouden maken. Omdat Oscar niets te verliezen had besloot hij het aanbod van Jack te aanvaarden en toe te treden tot zijn exclusieve club. Bovendien was Jack een bijzonder sympathieke man en Oscar kon het goed met hem vinden.

Op een gegeven moment echter kregen ze elk andere opdrachten en Oscar verloor Jack uit het oog. Omdat Jack niets meer van zich liet horen begon Oscar zich ongerust te maken. Hij probeerde te achterhalen waar Jack gebleven zou kunnen zijn, maar helaas kreeg hij telkens nul op het rekest.

Enkele jaren nadat Jack verdwenen was kwam Oscar een aantal documenten tegen die erop wezen dat Jack ergens nog bestond! De documenten maakten melding van bepaalde geruchten dat Jack nu tijdelijk deel uitmaakte van een multidimensioneel team van helden dat onderzoek deed in het zeer mysterieuze X-Quadrant.

Oscar nam opnieuw contact op met zijn superieuren met het verzoek om daar ook onderzoek te mogen plegen maar in eerste instantie werd ook dat verzoek afgewezen.

Oscars geluk keerde ten goede toen lange afstandssensoren een bijzondere multi-phasic hyperdimensionale explosie veroorzaakt door een detonerende hyperruimtemotor binnen het systeem van een in zichzelf gekeerd wormgat, waarnamen in the XQ. De explosie was zo krachtig dat het een scheur maakte in ruimte en tijd en tussen diverse dimensies. De resonantie van dezelfde gebeurtenis zorgde er ook voor dat een klein stukje van het melkwegstelsel waar de Aarde zich in bevond gedupliceerd werd in het jaar 1966 en dat het duplicaat fragment terecht kwam in het XQ. Een bijzonder tijdtechnisch aspect hierbij was, was dat de explosie zelf veroorzaakt werd door een ruimteschip dat afkomstig was van die zelfde duplicaat Aarde, maar dan uit het jaar 2006! Het raadsel werd nog groter toen bleek dat de sensoren hem zeiden dat het ontwerp van dat schip afkomstig was van het vredelievende Gloop imperium dat intussen al zo'n vier miljard jaar geleden was verdwenen.

Oscar deed opnieuw een verzoek en kreeg een schip van een ander agentschap uit een ander universum te leen om de zaak nader te onderzoeken. Hem werd echter op het hart gedrukt om zijn speurtocht naar Jack te vergeten. Niet dat Oscar van plan was zich daar iets van aan te trekken.

Eenmaal aangekomen bij de duplicaat Aarde ontwaarde Oscar een boei die in een baan rond de planeet draaide. Hem werd duidelijk dat de planeet door het interdimensionele team 'George' was gedoopt en dat de laatste der Gloob, een geducht crimineel overigens, een plaag van zombies had veroorzaakt.

Helaas hadden de helden verzuimd deze planeet te vernietigen en Oscar vond dat hij dit verzuim maar eens goed moest maken. Zombies laten bestaan? Dat kon toch zomaar niet! Omdat hij zelf niet de middelen had om het klusje te klaren begon Oscar tijd en ruimte af te speuren naar iets dat het wel kon. In een nevengelegen universum kwam Oscar tot zijn geluk een gigantische planetendoder tegen. Slechts enkele manipulaties waren voldoende om het gruwelijk machtige ding zover te krijgen dat het wat planeten ging vernietigen in het X-Quadrant. Een precies doelwit opgeven mocht Oscar niet. De oplossing met deze planetendoder was een beetje... eh, delicaat gezegd, illegaal. En Oscar had beslist geen zin om enige jaren in de cel door te brengen. De dimensionele overgang zorgde er zelf voor dat de machine slechts enkele klussen kon klaren. Daarna zou het niet eens meer de kracht hebben om actief brokstukken op te zuigen om zo weer op krachten te komen. Tenzij er natuurlijk per ongeluk een brokstuk in zijn muil zou vliegen...

Tot zijn grote chagrijn echter zag Oscar dat zijn gecharterde planetendoder per ongeluk onderschept werd door de helden aan boord van het schip dat ze Serenity noemden. Het resultaat daarvan was dat het machtige wapen nu al zijn energie zou gaan verspillen aan een nutteloos doel.

Een grijns gleed over het gezicht van Oscar. Eigenlijk kwam dit heel goed uit nu. Serenity had zich met zijn werk bemoeid. Nu kon hij zich met Serenity bemoeien.

Als de geruchten klopten dan zou Jack Harkness zich daar aan boord kunnen bevinden.

Oscar Logan activeerde het cloaking device van zijn schip en zette koers naar het kleine vrachtschip. Veel problemen zou het niet opleveren dacht hij. Serenity had geen eigen SDL aandrijving. Alleen een wormgatprojector. En hij had de techniek aan boord om dat ding te storen. Eigenlijk ook een beetje illegaal verkregen, maar zolang Oscar het discreet gebruikte hoefde er niemand achter te komen.

De overgebleven leden van team Survivor 2006 waren bijeen in de mess van het schip om een gezamenlijke maaltijd te nuttigen toen Methos plotseling opstond. Hij draaide zich met een vragende blik naar River die hem ook met opengesperde ogen aankeek.

Wes en The Doctor keken eerst naar hun teamgenoten en daarna naar elkaar. Het was Simon die uiteindelijk de stilte verbrak. "Ik begrijp uit jullie reactie dat we niet meer alleen zijn."

Gezamenlijk draaiden ze zich om en zagen dat zojuist een vreemde man in een rood kostuum naar binnen was geteleporteerd.

Kara Thrace stond bliksemsnel op en richtte een wapen op de indringer. Ze haalde de trekker over maar haar wapen weigerde dienst. De vreemdeling lachte minzaam en zei: "Ik heb even de vrijheid genomen om alle wapens aan boord te deactiveren. Het leek me wel zo gezond. Voor mezelf dan.

Methos greep zijn zwaard en riep: "Je zoekt Jack! Waarom?" Hij keek de indringer iets langer aan en zei verder: "Je naam is Oscar Logan en je bent een vroegere vriend en collega van Jack. Je wilt hem vinden en er achter komen wat er met hem gebeurd is."

The Doctor was ook opgestaan en grijnsde: "Dat is ook toevallig. Dat willen wij ook weten!"

De indringer haalde een eigen wapen te voorschijn en richtte het op de helden: "Ja, ik ben Oscar en ik zoek Jack. Mijn sensoren worden hier een beetje gestoord. Waar is Jack?"

Methos schudde bedroeft zijn hoofd. Wesley zuchtte diep: "Meneer Logan, dat weten we niet. We hadden bij ons een zogenaamde Cylon replicant van Jack, maar waar de echte Jack is... We moeten helaas het antwoord schuldig blijven."

Simon was nu ook opgestaan: "Wij vertellen u de waarheid. We kunnen geen andere conclusie trekken."

Oscar Logan schudde zijn hoofd: "Ik geloof jullie niet. Jullie stelletje ongeregelde anarchisten! Hoe kan ik iemand geloven die onbesuisd zombies zomaar in leven laat?!"

Starbuck staarde hem aan met samengeknepen ogen. "Kijk eens, meneer Logan, wat zou het ons kunnen schelen? Mijn teamgenoten hebben je de waarheid verteld en als je die niet aankan hoepel dan maar op!" Ze kreeg plotseling een grimmiger uitdrukking op haar gezicht. "En weet je? Dit wapen van me heeft ook een goede kolf. Meppen kan ik er dus ook mee!"

Methos sprong verschrikt op en riep: "Starbuck, nee!" Maar het was te laat.

Kara Thrace stormde naar voren maar voordat ze Oscar een klap kon verkopen greep hij haar beet en kuste hij haar stevig op haar mond. Tenminste, daar leek het op in de eerste seconde. Kort nadat hij haar met zijn mond had aangeraakt leek zijn mond te groeien en zoog hij haar in één teug in zich.

Methos kwam nu ook in actie. Met getrokken zwaard probeerde hij bliksemsnel toe te slaan. Maar ook hij werd in Oscar gezogen.

The Doctor hief onmiddellijk zijn armen op en riep: "Iedereen uit zijn buurt blijven!"

Aan Oscar vroeg hij: "Hoe kom jij nu aan Time Lord technologie en waar heb je het verstoppt?"

Oscar Logan glimlachte flauwtjes. "Ach, ik pik hier en daar wat op. Een aantal jaren kwam ik het wrak van een TARDIS tegen. Er mee vliegen of tijdreizen ging niet meer, maar de Dimension werking ervan en het kameleon circuit werkten nog.

"Wat?" Wesley keek The Doctor vragend aan.

The Doctor antwoordde: "Dat betekent dat hij iets in zijn mond, een kies wellicht, iets heeft dat niet is wat het lijkt."

Oscar knikte: "Een kies inderdaad. Eén van mijn vullingen is die TARDIS. Jullie reisgenoten bevinden zich nu daarin. Mede dankzij een miniatuur transmat. En nu wil ik dat lichaam van die nep-Jack zien. Misschien kan ik achterhalen wat jullie hebben gemist."

Simon vouwde zijn armen over elkaar en zei: "Dat doen we niet! Jij geeft eerst onze vrienden terug!"

Oscar deed een stap terug door de felheid waarmee Simon zijn woorden had gesproken. Toen hij naar de anderen keek zag hij ook bij hen eenzelfde houding. Tegen The Doctor zei hij:

"Time Lord, ik hoef jou toch niet uit leggen wat ik vermag?" The Doctor haalde zijn neus op.

"We zijn het allemaal met Simon eens. Eerst onze vrienden terug."

Oscar deed nog een stap terug. Het zweet brak hem uit. Wat moest hij nu doen? Zijn sensoren waren gestoord. Telepathische krachten had hij niet. Dreigementen hielpen ook al niet.

Aarzelend zocht Oscar naar woorden.

River doorbrak de stilte: "Je hield echt van haar Oscar. Ze kwam bij je binnen op het spreekuur als je laatste patiënte van die dag en je onderzocht haar. Je zag haar rode haar, haar groene ogen en de volmaaktheid van haar lichaam. Haar geur en haar sensualiteit overweldigden je. Spontaan kuste je haar en je hart maakte een sprong van vreugde toen ze de kus beantwoorde. Jullie bedreven de hele avond en de hele nacht de liefde in de zwoele zomerwarmte. De volgende ochtend beseftte je dat je hopeloos verliefd op haar was geworden." Een schaduw gleed over Rivers gezicht. "Maar hij kon er niet tegen nietwaar? Newdole kon het niet hebben dat jij haar geluk schonk en daarom nam hij haar van je af. Er was niemand die je hielp. Niemand die aan je kant stond. Alleen Jack Harkness heeft je gered. Hij plukte je van die brug af toen je er van af wilde springen."

Oscar staarde haar aan met samengeknepen ogen: "Heeft Jack je dat verteld? Heb je dat in zijn gedachten gelezen?" River schudde glimlachend haar hoofd. "Nee Oscar Nathan Charles Christopher Logan. Jij bent zelf een open boek. En je zult ons onze vrienden teruggeven want je wilt ook ons dat niet aandoen."

Oscar voelde zich plotseling heel naakt en kwetsbaar. Hij borg zijn wapen op en staarde naar de grond. Zo kwam hij niet verder.

Met zijn rechterhand sloeg hij even op zijn rechterwang en spontaan kwam Methos weer tevoorschijn. Onmiddellijk beval Methos: "En nu willen wij ook Thrace terug meneer Logan. Onmiddellijk!"

Oscar Logan haalde zijn schouders op en sloeg nogmaals op zijn wang.

Starbuck was iets minder kalm dan Methos en sloeg met een rechtse directe Oscar omver.

Oscar Logan keek op naar team Survivor 2006 en stamelde: "Het spijt me. Ik wilde niet..."

Minzaam liep Simon op hem af en reikte hem zijn hand. "Kom meneer Logan, dan zal ik u de Cylon replicant laten zien. Misschien dat u meer licht op de zaak kan schijnen."

Eenmaal in de ziekenboeg zag Oscar het lichaam van de nep Jack.

Hij kreeg een brok in zijn keel.

Nogmaals probeerde Oscar zijn sensoren. Dit keer leken ze te werken. Hij scande het lichaam van repro Jack en schudde zijn hoofd. "Nee, helaas. Ik kan niet meer vertellen dan jullie al weten." Hij draaide zich verontschuldigend naar team Survivor 2006 om. "Nee, dit is het eindpunt van mijn zoektocht."

The Doctor knikte en zei: "Misschien dat je ons op andere terreinen kunt helpen? Je lijkt me ondanks het akkefietje dat we net hadden iemand die we zouden kunnen gebruiken."

Starbuck snoof even en liep de ziekenboeg uit.

Oscar antwoordde: "Eh, nee. Ik denk dat onze wegen zich hier moeten scheiden. Ik wens jullie veel geluk toe met jullie expeditie in het X-Quadrant."

Oscar Logan activeerde met een druk op een knop van zijn kostuum zijn transporter en verdween in het niets.

Eenmaal terug aan boord van zijn schip gaf Oscar de computer het bevel om het X-Quadrant achter zich te laten. Duidelijk was, zo vond hij, dat hij Jack nooit meer zou kunnen vinden. Tijd om andere dingen te gaan doen. Misschien ging hij wel freelancen! Hm, hij overwoog zelfs om het schip dat hij nu vloog maar te beschouwen als zijn laatste 'salarisstrookje' van zijn huidige werkgevers. Pardon, vroegere werkgevers. Hij had werkelijk niet veel zin om zich verder met dat soort types op te houden.

Aan boord van Serenity haalde The Doctor zijn schouders op. "Dan niet."

River verstijfde en hapte naar adem.

Simon en Wesley flankeerden haar en hielden haar armen vast.

Wes kreeg er een beetje een déjà vu gevoel bij. River deed hem eventjes denken aan Cordelia Chase op die momenten dat ze een visioen kreeg van The Powers That Be.

River knipperde met haar ogen en begon een kinderrijmpje op te zeggen: "One, two, Freddy's coming for you. Three, four, better lock your door. Five, six, grab your crucifix. Seven, eight, gonna stay up late. Nine, ten, never sleep again."